

Sygn. akt IV Ca 373/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Wanda Dumanowska (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Deniziuk

SO Mariusz Struski

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2014r., w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy powództwa K. Ż.

przeciwko (...)S. w G.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 17 kwietnia 2014r. – sygn. akt IXC 628/13

postanawia:

1- umorzyć postępowanie apelacyjne wywołane wniesieniem przez powoda K. Ż. apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 17 kwietnia 2014r. – sygn. akt IXC 628/13;

2- nie obciążać powoda kosztami postępowania należnymi stronie pozwanej w związku z wniesieniem apelacji.

Sygn. akt IV Ca 373/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2014r. Sąd Rejonowy w Słupsku oddalił powództwo K. Ż. przeciwko (...). S. w G. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego i nie obciążyła go kosztami procesu.

Apelację od tego wyroku złożył powód, zaskarżając go w całości.

Pozwana złożyła odpowiedź na apelację, wnosząc o jej oddalenie.

Pismem z dnia 2 września 2014r. powód wniósł o umorzenie postępowania i nieobciążanie go kosztami ze względu na trudne warunki życia. Z uzasadnienia tego pisma wynika, że powód cofa apelację.

Sąd II-iej instancji zważył, co następuje:

W systemie dwuinstancyjnym cofnięcie rewizji poddane było kontroli sądu. Stanowił o tym wówczas obowiązujący art. 393 § 2 kpc, według którego w razie cofnięcia rewizji sąd rewizyjny, jeżeli uzna, że cofnięcie jest dopuszczalne, umarza

postępowanie rewizyjne i orzeka o kosztach, jak przy cofnięciu pozwu. Powszechnie w orzecznictwie i w doktrynie przyjmowało się, że wymieniony przepis odsyłał do odpowiedniego stosowania art. 203 § 4 kpc. (...)

Ustawa z 24 maja 2000 r. o zmianie kodeksu postępowania cywilnego wypełniła lukę, która powstała po nowelizacji z 1996 r., co do tego, jak ma postąpić sąd, gdy strona cofnie apelację. Jeszcze wcześniej Sąd Najwyższy w uchwale z 29 maja 2000 r., III CZP 6/00, (LexPolonica nr 345242) przyjął, że cofnięcie apelacji nie podlega kontroli sądu. Także ustawodawca zdecydował, że cofnięcie apelacji nie podlega żadnej kontroli ze strony sądu II instancji i sąd ten umarza automatycznie postępowanie apelacyjne, a jedynie przy orzekaniu o kosztach stosuje przepisy dotyczące cofnięcia pozwu.

Skoro, więc powód cofnął wniesioną przez siebie apelację, na podstawie art. 391 § 2 k.p.c., należało umorzyć postępowanie apelacyjne.

Ogólną zasadą rządzącą orzeczeniem o kosztach jest tzw. odpowiedzialność za wynik procesu, którą wprowadza art. 98 § 1 kpc. Oznacza ona, iż strona która przegrała spór zobowiązana jest zwrócić stronie przeciwnej koszty niezbędne do celowego dochodzenia jej praw. Kryteria zaliczania kosztów procesu do niezbędnych wprowadza § 2 i 3 tegoż przepisu. Przepis ten ma zastosowanie również w postępowaniu apelacyjnym z mocy art. 391 § 1 kpc.

Kodeks postępowania cywilnego przewiduje jednak w art. 102 możliwość odstąpienia od zasady wprowadzonej w art. 98, dotyczy to jednak tylko wypadków szczególnie uzasadnionych. Przepis ten urzeczywistnia zasadę słuszności i jako wyjątkowy nie podlega wykładni rozszerzającej. Nie konkretyzuje on pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, toteż ich kwalifikacja należy do sądu, który – uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy – powinien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości, które jednak nie może być dowolne i winno być uzasadnione w sposób umożliwiający jego weryfikowalność w postępowaniu zażaleniowym.

Zastosowanie przepisu art. 102 kpc nie wymaga osobnego wniosku od strony przegrywającej. Do kręgu okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek z art. 102 kpc należą zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i będące „na zewnątrz” procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony (patrz: Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, pod redakcją T. Erecińskiego, Wyd. Prawnicze, Warszawa 1997, s. 196). Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współzycia społecznego (vide: post. SN z 14.1.1974 r., II CZ 223/73, niepubl.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego do kręgu tych okoliczności zalicza się m.in. wyjątkowo ciężką sytuację strony przegrywającej (vide: wyrok SN z 17 listopada 1972 r., I PR 423/72, OSNC 1973, Nr 7-8, poz. 138).

W niniejszej sprawie, zdaniem Sądu II-iej instancji, po stronie powoda zachodzą szczególnie uzasadnione” przesłanki usprawiedliwiająca zastosowanie art. 102 kpc. Podzielić przy tym należy argumenty przytoczone w tym zakresie w uzasadnieniu Sądu Rejonowego, który szczegółowo przeanalizował jego sytuację rodzinną i dochodową.